

Bezinning 650: Het is een wonder 2

Genesis 18,1-15 = 16° zondag C-jaar (verzen 1-10a); 12° week oneven jaren zaterdag ¹

Het Woord

De Heer verscheen opnieuw aan Abraham, bij de eiken van Mamre. Op het heetst van de dag zat Abraham in de ingang van zijn tent. Toen hij opkeek, zag hij even verderop plotseling drie mannen staan. Onmiddellijk snelde hij de tent uit, naar hen toe. Hij boog diep en zei: 'Heer, wees toch zo goed uw dienaar niet voorbij te gaan. Ik zal wat water voor U laten halen zodat U Uw voeten kunt wassen, maak het U hier onder de boom intussen gemakkelijk. Ik zal U ook iets te eten brengen, zodat U weer op krachten kunt komen voordat U verdergaat. Daarvoor bent U immers bij Uw dienaar langsgekomen?' Zij antwoordden: 'Wij nemen uw uitnodiging graag aan.' Abraham haastte zich naar de tent, naar Sara. 'Vlug,' zei hij, 'drie schepel fijn meel! Maak deeg en bak brood.' Daarna snelde hij naar de kudde, zocht een mooi kalf uit dat er mals uitzag, en gaf dat aan een knecht, die het onmiddellijk klaarmaakte. Hij haalde boter en melk, nam het gebraden kalf en zette alles aan zijn gasten voor. Terwijl zij aten, bleef hij bij hen staan onder de boom. 'Waar is Sara, uw vrouw?' vroegen zij hem. 'Daar, in de tent,' antwoordde hij. Toen zei een van hen: 'Ik kom over precies een jaar bij u terug en dan zal uw vrouw Sara een zoon hebben.' Sara, die in de ingang van de tent stond, achter de man, hoorde dat. Nu waren Abraham en zij op hoge leeftijd gekomen en de jaren dat een vrouw vruchtbaar is, lagen al ver achter haar. Daarom lachte ze in zichzelf. 'Zou de liefde voor mij dan nog weggelegd zijn?' dacht ze. Ik ben immers verwelkt, en ook mijn man is al oud. Toen vroeg de Heer aan Abraham: 'Waarom lacht Sara, waarom vraagt ze zich af of ze op haar leeftijd nog wel een kind ter wereld kan brengen? Is ook maar iets voor de Heer onmogelijk? Op de vastgesteld tijd, over precies een jaar, kom Ik bij je terug en dan heeft Sara een zoon.' Geschrokken ontkende Sara: 'Ik heb niet gelachen.' Maar Hij zei: 'Ja, je hebt wel gelachen.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

De ontmoeting tussen God en Abraham vindt plaats bij de *godseiken*. Eiken hebben zeer veel water nodig. Het is er dus vruchtbaar en er is water voor de mensen en het vee. Je kan er leven. Waarom hier over 'gods'eiken gesproken wordt, is niet duidelijk.

Abraham ziet onmiddellijk dat de Heer bij hem op bezoek komt. Hij gebruikt direct ook geloofstaal: genade: 'Als ik toch genade heb gevonden in Je ogen.' Een mooi gebed, waaruit vele zaken

¹ Zwijnaarde, 2 maart 2017.

spreken: verwondering, nederigheid, vreugde ... En ook wel: 'Het is een wonder dat God bij mij/ons op bezoek komt.' God blijft niet in zijn hoge, verre en onbereikbare hemel, maar wil de mens ontmoeten. Hij wil zelfs te gast zijn bij mensen en aanvaardt de gastvrijheid. Vanzelfsprekend is dat niet.

In wat Abraham tot God zegt, definieert hij zichzelf tweemaal als dienaar. En dat woord maakt hij waar in een hele reeks concrete daden van gastvrijheid.

Zijn gastvrijheid verwelkomt de drie mannen of de heer, maar laat hen ook vrij om weer te vertrekken. Op geen enkele manier bindt Abraham zijn gast(en) aan zich. God kan je overigens nooit binnen een menselijk project vatten en vasthouden.

De Heer zegt tot tweemaal toe: 'Ik zal tot jou terugkeren.' Wat een mooie omschrijving van geloof. De eerste stap komt van God en de mens mag ervan uitgaan dat Hij altijd weer zal terugkeren. En dan zal de werkelijkheid verbeterd zijn. Zijn terugkeren zit vol belofte.

Er zijn minstens drie mooie verbanden met evangelieteksten. Abraham stelt voor dat de drie mannen hun voeten wassen. In Johannes wast Jezus de voeten van de leerlingen (Johannes 13,5). God zegt tot Abraham en meteen ook tot Sara dat voor Hem geen woord en geen daad te wonderlijk is. Die woorden zegt de engel ook tot Maria, die niet begrijpt hoe ze de moeder van Gods Zoon kan en zal worden (Lucas 1,37). En Maria antwoordt tenslotte aan de engel wat de drie mannen antwoorden op het aanbod van Abrahams gastvrijheid: 'Mij geschiede naar uw woord!' (Lucas 1,38).

Het Woord in mijn leven

Wanneer heb ik ervaren dat ik 'genade heb gevonden in Gods ogen'? Ben ik voldoende verwonderd over Gods initiatief om bij mij/ons te gast te zijn? Wanneer dien ik God door mijn gastvrijheid? Respecteer ik de vrijheid van mijn gasten? Kan ik zelf te gast zijn bij anderen? In welke omstandigheden bid ik: 'Mij geschiede naar Uw Woord?'

Bidden met het Woord

Ene God,
het is een wonder
dat U bij de mens komt,
U aan ons laat zien.
U wil ons ontmoeten,
bij ons te gast zijn.
Het is een nog groter wonder
dat U leven brengt,
ook daar waar alles dor is
en herroepelijk verouderd.
Het is een wonder
dat wij bij U te gast mogen zijn,
U die zoveel belooft
en tot leven brengt.
U bent onze Schepper
en blijft creatief bezig.
Geef dat wij geen deuren sluiten
waar U ze wilt openen.
Dat we niet hopeloos noemen
wat U toekomst geeft.
Wees toekomst
voor hen die vastlopen,
voor hen die gevangen zitten
in knellende situaties.
Geef dat ze Uw vreugde ervaren
en kunnen lachen
omdat Uw nieuwe toekomst
zich aan hen aandient. Amen.

© Eric Haelvoet 2017